

gaard), — der finder Ønskeligheden af simplere og ensartede Regler ligesaa berettiget som Kraavet om Overspørelse af en Del af Amtsfondens Udgifter til Statskassen, hvorved bemeldte Udgifter, der nu falde højt ulige i de forskellige Amtter og Byer, noget vilde udjævnes —, det Vædringsforslag under Nr. 46, der gaar ud paa, at Statskassen bærer Udgifterne ved døvstumme, blinde og idiotiske Børns Underhold og Opdragelse paa Statsanstalter og ubemidlede sindssyges Ophold paa Statens Anstalter.

Mindretallet (Naberg, Brockenhuus-Schack, Holch og D. Scavenius) nærer ikke Betænelighed ved at tilraade, at Udgifterne til blinde og idiotiske Børns Underhold og Opdragelse paa Statsanstalterne udredes af Statskassen, da Amtterne og Købstæderne hidtil ikke have haft nogen Forpligtelse til at anbringe saadanne Børn paa Statsanstalterne og heller ikke til at betale de dermed forbundne Udgifter. I de senere Aar have Amtsrådene af og til givet Samtykke til, at $\frac{1}{4}$ af de ved idiotiske Børns Anbringelse paa Abnormanstalter foranledigede Omkostninger betales af Amtsfattigkassen, naar henholdsvis Halvdelen og $\frac{1}{4}$ ere blevne udredede af Statskassen og de sognekommunale Kasser. Til Anbringelse af blinde Børn paa Blindeinstituttet er der saa vidt os bekendt kun ganske undtagelsesvis ydet Bidrag af Amtsfattigkassen eller Amtsexpeditiionsfonden. Skulde det nu ved en ny Fattiglov paalægges de kommunale Kasser at udrede de ommeldte Omkostninger, vilde det være en hel ny Byrde, der blev paalagt Kommunerne.

Spvad derimod angaar døvstumme Børns Anbringelse paa Døvtummeinstituttet, har i Overensstemmelse med Fundats af 17de April 1807 Udredelsen af de dertil medgaaende Omkostninger paahvilet Amtsfattigkasserne og Kæmnerkasserne, og Mindretallet stønner ikke, at der er nogen Grund til at lade Statskassen betale disse i øvrigt ikke betydelige Udgifter. Det samme gælder formentlig ogsaa de hidtil af de kommunale Kasser ud-

redede Udgifter til sindssyges Anbringelse paa Sindssygeanstalterne. Opmærksomheden henledes paa, at for nogle Aar siden bleve de kommunale Kasser fritagne for den Forpligtelse, der tilforn havde paahvilet dem til at yde Bidrag til Opførelsen af Sindssygeanstalter og til Dækning af det aarlige Driftsunderstud, og er tillige den Betaling, der af Kommunen ydes for sindssyges Anbringelse paa Anstalterne, bleven nedsat til 200 Kr. aarlig for hver Patient, der indlægges af Fattigvæsenet. Ved disse Foranstaltninger have Kommunerne erholdt en betydelig Lettelse, og der turde derfor ikke være særlig Grund til nu yderligere at bebyrde Statskassen.

Mindretallet har i Overensstemmelse hermed stillet Vædringsforslag under Nr. 47—52.

Udvalget med Undtagelse af Holch har enedes om at indføre i Fordelingen af Udgifterne ifølge § 62 i Anledning af venesist Sygdom det samme Princip, som er motiveret for Vædringen Nr. 11, og stiller i den Anledning Vædringerne Nr. 53 og 54.

Kapitel 7.

I dette Kapitel omhandles Understøttelser under særlige Forhold, altsaa Understøttelser, som ydes af Kommunekassen uden at betragtes som egentlig Fattighjælp og ikke medføre de Følger, som flyde af en af Fattigvæsenet modtagen Understøttelse, og under saadanne særlige Forhold, der ere begrundede, dels i Alderdom, dels i Sygdom ud over det Tidspunkt, da Understøttelsen fra en af Regeringen anerkendt Sygekasse, hvoraf vedkommende Person er Medlem, er ophørt, og dels i Tilfælde af, at Familieforsørgeren er indkaldt til Militærtjeneste under Krigen.

I det Udvalget paastønner, at Regeringen gennem sine Forslag har gjort det første Skridt til disse humane Formaaels Opnaaelse, finder man, at den behudede Understøttelse i ovennævnte Henseende er gjort afhængig